

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359625216/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

det taabelige Paaskud, at han indtog hende mod Frankrig, og paa Spørgsmaalet hvorledes? lød Svaret: at han havde forfattet en Sammenligning mellem Euripides's og Racines *Fædra* og foretrak den første. Montmorency blev landsforvist for at have tilbragt nogle Dage paa Coppet; Fru Récamier, hvem det ikke lykkedes Fru de Staël i rette Tid at give Underretning om den Straf, der var sat paa selv nok saa kort et Besøg hos *Corinna's* Forfatterinde, blev det forbudt at vende tilbage til Frankrig, fordi hun paa Gennemrejse gennem Schweiz havde villet opmuntre sin Veninde ved en Samtale; ja en 78aarig Mand St-Priest, hendes Faders gamle Embedsfælle som Minister, blev landsforvist for en enkelt Høflighedsvisit paa Coppet.

Den Forladthed, som følger med at være Modstander af en overmægtig Kraft, var hende ikke ny. Allerede længe havde ingen Mand af Rang eller Ry, ingen politisk Storhed, der ønskede at staa sig godt med Regeringen, været at besøge hende paa Coppet. Enhver var forhindret, saa ved Forretninger, saa ved Sygdom. «Aa, sagde hun dengang, hvor jeg dog er træt af al denne Fejghed, der forklæder sig som Brystsyge.» Men nu var til Sorgen over at se sig opgivet af saa mange fordums Venner kommet den, at se enhver af sine virkelige Venner straffet med Landsforvisning for den ringeste Ytring af Velvilje mod hende. Hun udbredte, klager hun, Ulykke om sig som en Smitte.

Det stod i hendes egen Magt selv nu efter saa mange Aars Forfølgelser, Fangenskab og Forvisning at erhverve sig Frihed og Tilladelse til at skrive og offentliggøre paany; man lod hende underhaanden vide, at et nok saa svagt Omslag i Anskuelse eller Holdning vilde skaffe hende Ret til at vende tilbage til Frankrig; men hun vilde ikke købe sin Frihed for denne Pris, og da man en Gang i bestemtere Udtryk sagde: «Sig blot, skriv blot et lille Ord om Kongen af Rom, og alle Hovedstæder vil aabne sig for Dem» svarede hun kun: «Jeg ønsker ham en god Amme.»

Afsondret og indespærret, som hun var, besluttede hun at gøre Alt for at undslippe fra Coppet. Hun vilde rejse til Amerika, men det var umuligt uden Pas og hvorledes skulde hun faa et Pas? Hun frygtede desuden at blive fængslet paa Vejen til den Havn, hun vilde begive sig til, under Paaskud af at hun vilde rejse til England, paa hvilket der var sat Fængselsstraf. Og hun vidste vel, at naar det første Øjeblik's Skandale var overstaaet, vilde Regeringen roligt kunne lade hende blive i Fængslet;